

Z kapitola 95.

[1] Pojdte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy, [2] vstupme před jeho tvář s díkyvdáním, oslavujme ho hlaholem žalmů! [3] Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy. [4] On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu. [5] Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce. [6] Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. [7] On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, [8] nezatvrzujte svá srdce jako při sváru v Meribě, jako v den pokušení na poušti v Masse, [9] kde mě vaši otcové pokoušeli, kde mě chtěli zkoušet, i když viděli mé činy. [10] Po čtyřicet let mi bylo na obtíž to pokolení. Řekl jsem si: Je to lid bloudící srdcem, k mým cestám se nezná. [11] Proto jsem se v hněvu zapřisáhl: Nevejdou do mého odpočinutí!